

ници, въроятно прѣзъ тоя периодъ вече играючи ролята на пионери (за поправяне на пѣтища, мостове, изсичане на храсталаци и други служби въ случай на военни походи), сж придружавали турскитѣ войски прѣзъ Балкана, ако и не до бойнитѣ полета.

Султанъ Османъ е билъ първата жертва на еничеритѣ (1622 г.), тѣй като той е възнамѣрявалъ да ги изтрѣби.

До каква степенъ е достигнала несигурността въ Турция прѣзъ XVI-я и XVII-я вѣкове се види отъ многобройнитѣ и организирани разбойнически шайки, върлюючи въ югоизточна България и между Одринъ и Солунъ. Въ каква свѣръзка сж тѣ съ българскитѣ хайдути ще се види при излагането политическия развой на Сливенъ. Важното е, че тѣхната опасностъ се е почувствувала отъ самитѣ власти и за разсипването имъ се заема самиятъ Бостанджи Баши, който ги е атакувалъ съ редовна войска при Къркъ-Клисе (1642 год.). Тѣ сж се състоели отъ полудиви турски орди, прѣхвърлени отъ М. Азия на П-ва. Такива анадолски разбойници, върлюючи въ югоизточна България, сж били екзекутирани въ Одринъ (1664 г.).

Ренегати прѣзъ тоя вѣкъ, на високи турски постове, не сж рѣдки¹⁾.

Прѣди Х. Калфа, въ началото на XVII-я вѣкъ, подъ *Romeli Beglerbeilic* (района на румелийския беглербегъ) имало 20 санджака съ 33,000 редовна войска. Явява се въпроса, дали прѣзъ това врѣме българитѣ въ Сливенъ сж били повече отъ населенитѣ тукъ турци? Имахме случая да загатнемъ, че селското население въ България подъ турцитѣ се е състояло повече отъ българи. Турцитѣ въ селата живѣеха всрѣдъ работно население като паши, бейове или султани — землевладѣлци, но не и като индустриалци, а още по-малко като земледѣлци. Почти въ всѣко село на югоизточна България е имало чифликъ, много села сж били заправени около такива чифлици, собственици

¹⁾ Като име на ренегатъ, свѣрзано съ българското име и института на войницитѣ, може да се посочи това на Булгаръ Ахмедъ паша, князь на Триполи (1638 г.), ученикъ на Кючукъ Ахмедъ паша. Той ще е сжщиятъ войникъ Ахмедъ паша (*Woïnak Ahmed pascha*), който по-рано като дервентджийски войвода, става върховенъ глава на турската флота (1646 г.). Ham.-Hellert. IX, 318; X, 144, 214.